

МОРФОЛОГО-СИНТАКСИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СЛІВ-
КВАНТИФІКАТОРІВ *EALL, MICEL, SUM* У
ДАВНЬОАНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Як доведено в індоєвропейських порівняльних студіях, назви числа й кількості належать до глибоко архаїчних шарів лексики, оскільки вони позначають життєво важливі поняття, ніколи не зникають й рідко замінюються іншими назвами [10, с. 20; пор. також 2; 9; 13]. Квантифікатори – це закритий клас слів сучасної англійської мови з окремим частиномовним статусом. Вони є континуантами давньоанглійської групи слів на позначення кількості, протоквантифікаторів, до яких належать слова на зразок *eal* (> англ. *all*), *ænig* (> англ. *any*), *begen* (> англ. *both*), *ælc* (> англ. *every*), *gehwilc* (> англ. *each*), *gæ-hwæper* (> англ. *either*), *fea* (> англ. *few*), *healf* (> англ. *half*), *lytel*, *lyt* (> англ. *little*), *manig*, *monig* (> англ. *many*, *much*), *mara* (> англ. *more*), *mæst* (> англ. *most*), *nænig* (> англ. *none*), *sum* (> англ. *some*), *seuerall* (> англ. *several*). Відтворення етимології давньоанглійських протоквантифікаторів ґрунтується на прийомах порівняльно-історичного аналізу, також із залученням даних етимологічних словників Є.Кляйна, В.Скіта, К.Аніона.

Метою статті є аналіз дистрибутивних ознак класу слів-квантифікаторів, а саме *eall*, *micel*, *sum*, які зазнали морфолого-синтаксичних змін, характерних для давньоанглійської мови у контексті положення про питомість якісного розвитку граматичних структур англійської мови. **Предметом** нашої дослідницької уваги є сполучуваність цих слів із різними лексико-граматичними класами слів.

Теоретично важливим для нашого викладу є теза про те, що слова і наявні між ними зв'язки становлять неподільну єдність у структурі речення.

Це виявляється вирішальним для визначення членів речення й пізнання їх сутності [6, с. 59]. Виокремлення давньоанглійських протоквантифікаторів на зразок *eal* (> англ. all), *manig* (> англ. many), *monig* (> англ. many), *mara* (> англ. more), *mæst* (> англ. most), *sum* (> англ. some), ґрунтується на їхній особливості вживатися в однакових синтаксичних дистрибуціях у реченні, що становить їх діагностичну диференційну ознаку. Слід також зазначити, що визначення категоріального статусу цих слів і донині є актуальною проблемою граматичних студій сучасної англійської мови [5; 7; 12; 16; 20].

У ранньонорманній мові квантифікатори суттєво відрізняються від прикметників і виокремлюються в новий клас, оскільки вони втрачають попередні властивості та набувають нові, а саме, вживатися у нових синтаксичних позиціях. Нагадаємо, що у мові давньоанглійського періоду тотожність частиномовного статусу прикметників і протоквантифікаторів підтверджується подібністю їхніх граматичних характеристик. Як згадувалося вище, нерозрізнення категоріального статусу названих одиниць властиве, насамперед традиційним граматичним студіям. Зокрема, Е.Зіверс [22, с. 215] відносив протоквантифікатори *eall*, *monig*, *genog*, etc. до розряду прикметників. У словнику давньоанглійської мови зазначено, що *all* є прикметником, який іноді мігрує до класу іменників або прислівників [24, с. 94].

З об'єктивних причин корпус давньоанглійських текстів, що дійшов до нашого часу є суттєво обмеженішим порівняно із середньо- або ранньонорманнійськими. З плином часу освіта набувала все більшого поширення, у тому числі завдяки зусиллям видатних британських особистостей, набуваючи пріоритетного значення. У такому освітньому середовищі з'являлися умови для розвитку нових жанрів літератури, до яких відносять принаймні п'ять: (i) поетичні твори; (ii) релігійна проза – Священне писання, Євангеліє, псалми й проповіді; (iii) філософсько-дидактична проза; (iv) “The Anglo-Saxon Chronicle”; (v) ділова проза, представлена законами,

заповітами й грамотами, а також (vi) твори так званого ”малого жанру” типу замовлянь [17, с. 36-37; 15].

Пам’ятки давньоанглійської писемності дійшли до наших днів переважно в усекському діалекті. Свого часу О.І.Смирницький писав про можливість реального змішування діалектів, зокрема, у випадку епічної поеми “Beowulf”, створеної у Нортумбрії або в Мерсії [14, с. 31-32]. Виразні кентські елементи ідентифікують, зокрема, у “Kentish Hymn” та ”Psalm”. Велика частина текстів давньоанглійського періоду, особливо поетичних, у тому числі “Beowulf”, позначені невизначеністю авторства, до складу якого включають короля Альфреда, Ельфріка, Вульфстана та Кюнефульфа. Ім’я Кюневульфа вперше зафіксовано в історії давньоанглійської поезії як символ “свідомого авторства”. Вважають, що творчість Кюневульфа є “історичним” етапом у розвитку англійської поезії, де можна простежити шлях індивідуальної авторської праці [18, с. 112].

Таким чином, існують труднощі об’єктивного характеру, які дослідник має враховувати у вивченні пам’яток давньоанглійської писемності, а саме, їх обмеженість та різножанровість. З погляду на зазначене, перейдемо до аналізу синтаксичної дистрибуції протоквантифікаторів. За Е.Кляйном, В.Скітом та С.Аніоном слова *all*, *much*, *some*, *many* (*fela*) належать до прайндоевропейського фонду мови. Матеріалом дослідження слугували слова-квантифікатори, відібрані методом суцільної вибірки з різних за жанром текстів англійською мовою з VII – IX ст.

Досліджуваний матеріал показує, що найуживанішим протоквантифікатором є слово *all* “*the whole amount, quantity or extent of, the entire number of*” (“уся кількість, сума та ступінь, загальна кількість”) [23, с. 32]. Двн.-англ. *eall* має такі відповідники в інших германських мовах: двн.-фриз. *al*, *ol*; двн.-сакс., двн.-в.-нім. *al*, двн.-півн. *allr*, гот. *alls*; *eall* < PG. **alnaz*. Gen. Pl. of двн.-сакс. *eal* було *ealra*, пізніше в англійській літературі зустрічається *aller*, а іноді *alder* із зайвим елементом *d*. [25, с. 25].

У текстах давньоанглійських пам'яток названий протоквантифікатор трапляється із такою дистрибуцією: предномінативна (PreN), предетермінативна (PreDet), постномінативна (PostN), абсолютна (Abs.), після особового займенника (after PerPro), номінативна (Nom.), постдетермінативна (PostDet), структурна позиція з родовим відмінком (with Gen.), предномінативна з *man, mon* (PreN with man, mon), з числівником (with Num.), постномінативна з *man, mon* (PostN with man, mon), перед особовим займенником (before PerPro), плаваюча (floating).

Додамо, що в автентичних текстах позиційні властивості протоквантифікаторів виявляються різними: постдетермінативна позиція є домінантною в “Beowulf”, а предетермінативна – в “The Anglo-Saxon Chronicle, The Parker MS”. У давньоанглійській мові протоквантифікатор *all* мав ознаки прикметника, будучи зафіксованим у синтаксичних дистрибуціях, типових для прикметників [пор.: 19, с. 167]. Головною ознакою виокремлення квантифікатора *all* із класу детермінативів в англійській мові є наявність іменної фрази *all the men*, де ядром NP виступає іменник *men*.

У сучасній англійській мові квантифікатор *all* (як і *both*) може функціонувати як інтенсифікуюче слово, розміщене у постпозиції до особового займенника: *You all take the holidays in the Caucasus*. У давньоанглійській мові зафіксовані подібні приклади:

(1) *двн.-англ.* na scealc hafað || þyrh drihtnes miht daed gefremede // ðe *we ealle* aer ne meahton || snyttrum besyrwan (3, 938-941) – “зараз воїн за допомогою Господа здійснив подвиг, який ми всі до цього не могли вчинити”.

Це явище пояснюється дією закону Я.Вакернагеля, який формулюється у такий спосіб: ненаголошені члени речення (займенники, сполучники й частки) тяжіють до другого ненаголошеного місця в реченні, тоді як перший є наголошеним [8, с. 70]. Отже, цей закон поширюється на тих конститuentів речення, які несуть комунікативне навантаження, утворюючи висловлення з речення, слугують засобами як сурядного, так і підрядного зв'язків і

позначають членів речення як прономінальні елементи [8, с. 71]. Зазначимо, що квантифікатори тяжіють до енклітичної позиції у реченні.

Словосполучення як спосіб словотворення відомий усім давньогерманським мовам, проте почасти нелегко визначити характер структури слова, складне воно або просте. Зокрема, у тексті “Beowulf” нами було зафіксовано вживання давньоанглійської одиниці *ealfela*, що позначає *very many*:

(2) *двн.-англ.* Hwilum cyninges þegn / guma giephlæden gidða gemyndig se
ðe *ealfela* ealgesegena / worn gemunde word oþer faud / soðe gebunden
(3, 866-870);

англ. At times the kings thane, / a man / laden with fine speech,
remembering songs, / he who *very many of* ancient traditions / recalled
scores, found new words / bound in truth”;

“Час від часу тан короля, тобто людина, яка володіє гарною промовою, пам’ятає пісні; він, великий знавець старовинних традицій, пригадав багато, знайшов нові слова, справжні”.

Слід зазначити, що виокремлення не тільки синтаксичних одиниць, але й окремих слів із тканини архаїчних творів становить певні труднощі. У давньоанглійській мові, напр., фонетично легкі елементи типу прийменників, сполучників або вказівних займенників часто утворюють неподільне ціле з повнозначними лексемами. Це спостерігається у різних варіантах тексту “Beowulf” на зразок наведених нижче, де перша половина прикладу являє собою давньоанглійську глосу, а друга – результат літературної обробки:

двн.-англ. Ða com ofmore = Ða com of more (710),

англ. Then came frommoor = “then (there) came from (the) moor”.

Такий спосіб представлення слів у тексті пояснюють тим, що давній скриб записував текст на слух і тому сприймав слова як ціліснооформлені. Можливо також, що він покладався на алітерацію, яка слугувала не тільки засобом запам’ятовування, але й семантико-композиційного членування

тексту [4, с. 75-77]. Таким чином, визначення меж слова в давньоанглійській мові становить певні труднощі, що підтверджується матеріалом досліджуваних одиниць, протоквантифікаторів на зразок *ealfela*.

Давньоанглійське слово *micel* > ср.-англ. *micel*, *moche* > англ. *much* має такі германські когнати, як двн.-сакс. *mikil*; двн.-в.-нім. *michil*, двн.-півн. *mikill*, гот. *mikils*; PG < ІЕ **meg-*, має латинський відповідник *magnus* (cf. *magistrate*, *magnate*, *magnitude*, *major*, *master*), грец. *megas*, санскр. *maha* – great, маїман greatness; cf. двн.-півн. *mjor much*, *very* (ІЕ **meku-*) [25, с. 594]. Одиниця *much* позначала й позначає велику кількість (existing in great quantity) [23, с. 775], у попередній період вона також уживалася на позначення “розміру”, зокрема, *a moche man* “a tall man” (P.Plowman, В viii 70) [26, с. 388]. Якщо порівняти середньоанглійське *micel*, *moche*, *much* з ранніми формами *mysel*, *myclum*, *mochel*, *muchel*, то можна побачити, що середньоанглійські форми є результатом втрати кінцевого *l*. *Muche* вже зустрічається у Леймона (Layamon), а первісна форма в “The Chronicle” була *micel*.

У текстах давньоанглійських пам’яток протоквантифікатор *much* зафіксовано із такою дистрибуцією: предномінативна (PreN); постномінативна; абсолютна; постдетермінативна (PostDet); номінативна; предетермінативна (PreDet); після особового займенника (after PerPro); предномінативна з *men* (PreN with men); структурна позиція з родовим відмінком (with Gen); плаваюча (floating).

Окремої уваги заслуговують речення, в яких *micel* вживається з інтенсифікаторами. Виявлено 18 прикладів з інтенсифікатором *swiðe*, 5 із яких – у вищому та найвищому ступенях порівняння. Напр.:

- (3) двн.-англ. Ac hie wæron *micle swiðor* gebrocede on þæm þrim gearum mid ceapes swilde (2, an 896) – “Але вони були найбільш виснажені за три цих роки хворобою скота”.

Отже, інтенсифікатор міг розміщуватися у пре- або постпозиції до протоквантифікатора *micel* без зміни його значення. Він посилював та

акцентував увагу на ньому, а все речення отримувало емпатичне забарвлення. Зафіксовані також приклади з іншим інтенсифікатором *swa*, у тому числі в конструкції *swa ... swa* із підсилюючим значенням. Зокрема,

(4) *двн.-англ. he let hine swa micles wealdan* (4, ап. 253) – “він дозволив йому забагато лісу взяти”.

Давньоанглійське *sum* > ср.-англ. *sum (som)* > англ. *some* має значення деякої кількості з числа точно не вказаного (a certain quantity or number) [23, с. 1198] та має такі давньогерманські відповідники *двн.-фриз., двн.-сакс., двн.-в.-нім. sum, двн.-півн. sumr, гот. sums* > PG **sumaz* > ІЕ **smmos* [25, с. 845]. У сучасних германських мовах подальший розвиток воно отримало в небагатьох германських мовах, вживаючись на позначення “хто-небудь”, “який-небудь”. Отже, квантифікатор *some* виражає неозначеність – неозначену кількість або якість [1, с. 99]. Пор. у сучасній англійській мові:

Якісна неозначеність

Some people are early risers

Кількісна неозначеність

Give me **some water**, please.

Використання *some* передбачає наявність існування будь-якої неозначеної кількості або якості: *якийсь, деякі, деяка кількість* і т.п. на противагу *any*, який цього не передбачає.

Матеріал дослідження свідчить про високу питому вагу (150 прикладів, 92,02%) давньоанглійського протоквантифікатора *sum* у стверджувальних простих, складносурядних та складнопідрядних реченнях. Напр.:

(5) *двн.-англ. sume worde het || þæt ic his aereþ de est gesægde* (3, 2159-2160) – “Кількома словами він наказав, що я перший тобі про спадок розповів”.

Проте вже в середньо- та ранньоновоанглійській мові *some* зустрічається в заперечних, запитальних або в умовних реченнях та позначає дещо точно визначене або з упевненістю передбачене.

У давньоанглійській мові *sum* вживалося також як еквівалент лат. *quidam* “деякий” і навіть *unus* “один”, воно є близьким до *an* “один” і вживається в тому самому значенні. Так, напр., лат. *homo quidam habuit duos filios* передається в перекладі євангелія від Луки (XV, 11) неозначеним займенником *sum*: *sum man hæfde twegen suna* “Деякий чоловік мав двох синів”, але в перекладі євангелія від Матфея (XXI, 28) – за допомогою *an man* і т.п. Пізніше вони були замінені словом *a certain* у деяких записах Authorised Version, а *some* збереглося лише в стійких словосполученнях, як *sometime*, *some day* [3, с. 156].

Давньоанглійський неозначений займенник *ān*, р.-н.-англ. *one* “один” первісно позначав “один (визначений)”, будучи близьким до дн.-англ. *sum*, завдяки чому вони пізніше використовувалися у якості неозначеного артикля. Зазначимо також те, що значення “кожен, будь-який” у давньоанглійській мові передавалося неозначеним займенником *an*, який походить від числівника *an* в атрибутивній функції. У давньоанглійській поезії й класичній прозі часів короля Альфреда існувала природна різниця між *sum* та *an*, оскільки *an* фокусував увагу емпатично на індивідуальних речах і переважно в розмовній та нелітературній мові, тоді як *sum* на певних класах або видах та у літературі. У пізньодавньоанглійській мові *an* починає витісняти *sum*. Уже у XII ст. *sum* зникає як показник неозначеного артикля. І протягом XIII ст. *sum* використовується як неозначений займенник [21, с. 259-260].

У давньоанглійських пам’ятках лексема *sum* вживається у таких значеннях: *some*, *a certain*, *one (of)*, *a*. Порівняльний аналіз трьох пам’яток “Beowulf”, “Anglo-Saxon Chronicle” та “Ælfric’s Lives of Saints” виявив такі кореляції:

Порівняльний аналіз значень протоквантифікатора *some* у трьох давньоанглійських пам’ятках

Пам'ятка	Загальна кількість	Значення <i>some</i>	Значення <i>one (of)</i>	Значення <i>a certain</i>	Значення артикля <i>a</i>
Beowulf	22	5	11	1	5
Anglo-Saxon Chronicle	28	25	1	—	2
Ælfric's Lives of Saints	76	29	2	30	15

Зазначимо також, що одним із значень досліджуваної одиниці з іменником в однині було “*a part of*”:

(6) *двн.-англ.* Healfdene for mid *sumum* þæm on Norþhymbre (2, an 875) – “(Вони) пішли з частиною гостей у Нотумбрію”.

У текстах давньоанглійських пам'яток цей протоквантифікатор трапляється із такою дистрибуцією: предномінативна (PreN); постномінативна (PostN); номінативна (N); абсолютна (Abs.); перед числівником (before Num); після числівника (after Num); плаваюча (floating); предетермінативна (PreDet); предномінативна з *men* (PreN with men); структурна позиція з родовим відмінком (with Gen).

Інтерес викликає використання *sum* у конструкції з числівниками, які мають відповідні паралелі в давньосаксонській та давньофризькій мовах. У словосполученнях такого типу протоквантифікатор *sum* має два значення залежно від контексту [21, с. 211]:

- один із товариства (one of a company containing the number);
- один із компанією (one with a company containing the number).

З усього корпусу досліджуваного матеріалу зафіксовано лише одне речення (0,6%) із протоквантифікатором *sum*, де його подано через дефіс з іменником, який він детермінує:

(7) *двн.-англ.* Eode eahta *sum* under inwithrof || *hilderinc-sum* on handa bærae ledleoman (3, 3125-3127) – “Він увійшов, один із восьми, під дах злого дому, *один воїн* ніс факел у руках”.

Прийменникові фрази, еквіваленти родового партитивного, є інновацією синтаксису давньоанглійської мови і на фоні широкого вжитку родового партитивного їх використання носить спорадичний характер [11, с. 135]. У нашій вибірці виявлено лише один випадок такого вживання:

(8) *двн.-англ* Þonne ic winde sceal || sincfag swelgan of sumes bosme
(1, рядки 14-15, 183) – “Тоді я літати повинен з груддю прикрашеною декількома ластівками”.

Отже, мовні одиниці, що історично передують словам-квантифікаторам, ми визначаємо як протоквантифікатори. У давньоанглійській мові слова досліджуваного класу належали до класу прикметників, оскільки для цього періоду історії англійської мови характерні: (а) уживання цих слів у властивих тільки їм синтаксичних дистрибуціях і (б) подібність до прикметників за словозмінювальною морфологією. Таким чином, у зазначений період частиномовний статус протоквантифікаторів і прикметників був тотожний.

Давньоанглійська мова продовжує зберігати ознаки OV-типу, що пояснює постпозицію протоквантифікаторів до означуваної одиниці і дозволяє виділити їх із класу прикметників. В автентичних текстах дистрибутивні характеристики виявляються різними: постдетермінативна є домінантною в “Beowulf”, а предетермінативна – в “The Anglo-Saxon Chronicle”. У цей період спостерігається лінійне вживання двох протоквантифікаторів на зразок Pre-Q + Pre-Q.

У давньоанглійській мові прослідковується тенденція до невизначеності меж слів, оскільки фонетично легкі елементи часто утворюють єдине ціле з повнозначними елементами, зокрема, *ealfela*, *ofmore*, *unlyt*, *onlyt*.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бархударов Л.С. Грамматика английского языка. – М.: Высшая школа, 1973. – 423 с.
2. Бодуэн де Куртенэ И.А. Количественность в языковом мышлении // Избранные труды по общему языкознанию. – М.: Издательство АН СССР, 1963. – Т. 2. – С. 311-324.
3. Брунер К. История английского языка: В 2 т.; Пер. с нем. С.Х.Васильевой; Под ред. и с предисл. Б.А.Ильиша – М.: Изд-во иностранной литературы, 1956. – Т. II. – 392 с.
4. Буніятова І.Р. Становлення складнопідрядного речення в давньогерманських мовах (IV-XIII ст.): Дис. ... доктора філол. наук: 10.02.04; – Захищена 13.05.2004. – К., 2004. – 404 с. – Бібліогр.: с. 350-404.
5. Жаботинская С.А. Когнитивные и номинативные аспекты класса числительных (на материале современного английского языка). – М.: Ин-т языкозн. РАН, 1992. – 216 с. – Библиогр.: с. 197-212.
6. Жовтобрюх М.А. Синтаксис словосполучення і простого речення (Синтаксичні категорії і зв'язки) / АН УРСР Ін-т мовознав. ім. О.О.Потебні. – К.: Наукова думка, 1975. – 223 с.
7. Зельдович Г.М. О типологии квантификаторов // Известия АН. Серия литературы и языка. – 1999. – Т. 58 – №5-6. – С. 43-52.
8. Красухин К.Г. Закон Вакернагеля и структура индоевропейского предложения // Вестник МГУ. Сер. 9. Филология. – 1997. – №6. – С. 70-90.
9. Леви-Брюль Л. Сверхестественное в первобытном мышлении. – М.: Педагогика-Пресс, 1994. – 608 с. – Библиогр.: с. 554-574; прим.
10. Лукінова Т.Б. До реконструкції праслов'янської системи квантитативних утворень // Мовознавство. – 2000. – №4-5. – С. 15-23.
11. Мухин А.М. Функциональный анализ синтаксических элементов на материале древнеанглийского языка / АН СССР ин-т Языкознания. – М. – Л.: Наука, 1964. – 292 с.

12. Падучева Е.В. Наречие как кванторное слово // Изв. АН СССР. Серия литературы и языка. – 1989. – Т. 48, №1. – С. 26-37.
13. Панфилов В.З. Категории мышления и языка. Становление и развитие категории количества // Вопросы языкознания. – 1971. – №5. – С. 3-18.
14. Смирницкий А.И. Древнеанглийский язык. – М.: Изд-во литературы на иностр. яз., 1955. – 317 с.
15. Топорова Т.В. Язык и стиль древнегерманских заговоров. – М.: Эдиториал УРСС, 1996. – 367 с.
16. Швачко С.О. Лінгвістичний статус числівника сучасної англійської мови // Вісник ЮНЕСКО КНЛУ. – К.: Видавничий центр КНЛУ. – 2002. – Вип. 6. – С. 349-355.
17. Ярцева В.Н. История английского литературного языка IX-XV вв. / АН СССР ин-т языкозн. – М.: Наука, 1985. – 247 с. – Библиогр.: с. 240-245.
18. Anderson G.K. The Literature of the Anglo-Saxons. – Oxford: Oxford University Press, 1997. – 267 p.
19. Lightfoot D. Principles of Diachronic Syntax. – Cambridge: Cambridge University Press, 1979. – 430 p.
20. Lotfi A.R. Dances with the Quantifiers! // Journal of Language and Linguistics. – 2002. – Vol. 1, №1. – <http://www.geocities.com/arlotfi/loffipage.htm>
21. Mustanoja T.F. A Middle English Syntax. – Helsinki: Société Néophilologique, 1960. – Part I: Parts of Speech. – 702 p.
22. Sievers E. An Old English Grammar / Trans. and ed. A.S.Cook. – Boston: Ginn, 1903. – 269 p.
23. The Concise Oxford Dictionary of Current English / Ed. by H.W.Fowler, F.G.Fowler. – Oxford: Oxford University Press, 1956. – 1536 p.
24. Hall Jh.R.C. A Concise Anglo-Saxon Dictionary. – 4th ed. – Cambridge: Cambridge University Press, 1975. – 453 p.

25. The Oxford dictionary of English Etymology // Ed. by C.T.Onions with the assistance of G.W.S.Friedrichsen and R.W.Burchfield. – Oxford: Clarendon Press, 1966. – 1025 p.
26. Skeat W. Walter An Etymological Dictionary of the English Language. – Oxford: Clarendon Press, 1956. – 780 p.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. An Anglo-Saxon Reader in Prose and Verse with Grammatical Introduction, Notes and Glossary / Ed. By H.Sweet. – Oxford: At the Clarendon Press, 1891. – 206 p.
2. The Anglo-Saxon Chronicle / Transl. and ed. by B.Thorpe. – L.: Longman, 1861. – Vol. 1-2.
3. Beowulf. – <http://www.heorot.dk/beowulf-rede-text.html#fp>.
4. Genesis <http://www.georgetown.edu/labyrinth/library/oe/texts/a1.1.html>.

*У статті розглянуто морфолого-синтаксична характеристика слів-квантифікаторів *eall*, *micel*, *sum* у давньоанглійській мові та зазначені їх основні дистрибутивні ознаки.*

Ключові слова: дистрибуція, квантифікатори, протоквантифікатори

*The article is dedicated to morphological and syntactical characteristics of quantifiers *eall*, *micel*, *sum* in Old English and is dealt with their main distributive characteristics.*

Key words: distribution, quantifiers, protoquantifiers.